

DOKTOR STREJNDŽ

POBEDA i PATNJA

DARKWOOD

DOKTOR STREJNDŽ

POBEDA I PATNJA

TEKST:

Rodžer Stern, Dž. M. Demateis,
Den Grin

CRTEŽ:

Majk Minjola, Mark Bedžer, Den Grin

KOLOR:

Mark Bedžer, Den Grin

NASLOV ORIGINALA:

DOCTOR STRANGE & DOCTOR
DOOM – TRIUMPH AND TORMENT;
DOCTOR STRANGE: INTO
SHAMBALLA

© 2016 MARVEL

Used with permission. No part of this book may be printed or reproduced in any manner whatsoever whether mechanical or electronic, without written permission of the authors and publisher. The story, characters and incidents in the publication are entirely fictional. All characters appearing in this book and their distinctive likenesses are trademarks of MARVEL ENTERTAINMENT GROUP, INC. All Rights Reserved. Used under licence through Panini S.p.A., Italy.

This edition is published in 2016.
by Darkwood

IZDAVAČ

Darkwood d.o.o., Beograd
e-mail: info@darkwood.co.rs
www.darkwood.co.rs
011/2622-867
064/6465-755

GLAVNI UREDNIK: Slobodan Jović

TEHNIČKI UREDNIK:
Marko Poznanović

UREDNIK: Vladimir Tadić

PREVOD: Draško Roganović

UPIS: Vesna Sremčević@Pero & miš

DIZAJN: Savo Katalina

LEKTURA: Agencija Mahačma

ŠTAMPA I POVEZ:
AMD-SISTEM, Beograd

CIP – katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
ISBN 978-86-6163-394-2
COBISS.SR-ID 227076876

ČUDNA MI ČUDA

Bila je 1963. godina. Crtač Stiv Ditko posao je glavnom uredniku i scenaristi predlog za novi serijal koji bi se pojavio u antologijskom serijalu *Strange Tales* i, pošto je prethodni junak u čijem je stvaranju Ditko učestvovao (neki tamo Spajdermen) prošao vrlo dobro, Li se složio da pusti u štampu priču s likom koji baš i ne bi bio superjunak kao ostali iz *Marvelovih* stripova, već više moderni vrač, beli (ili ne?) mag. Lik je dobio i ime – po antologiji u kojoj se prvi put pojavio, nazvan je Doktor Strejndž.

Strejndž prati vrlo uspešnu formulu postavljenu u *Spajdermenu* – potragu za iskupljenjem. Naime, Spajdi je na težak način shvatio cenu sopstvene sebičnosti – nedeljanjem je izazvao pogibiju svog strica Bena, što ga i danas, decenijama kasnije, progoni. Stiven Strejndž je bio još gori od toga. Kao jedan od najboljih neurohirurga na svetu, Strejndž je bio ohol, arogantan, koristoljubiv i, sve skupa, vrlo, vrlo loša osoba, ako ne i zla. Ali sudbina je imala druge planove za njega: zbog saobraćajne nesreće Strejndžove ruke bile su toliko unakažene da je zauvek izgubio mogućnost da operiše. Pročerdavši svoje bogatstvo, Strejndž je sve dublje tonuo u ambis depresije i samodestrukcije, sve dok nije čuo da se u tibetanskim planinama krije mag po imenu Drevni, sposoban da izvida svaku ranu, pa i njegove ruke. Strejndž pronalazi Drevnog – ali naravno da sebični doktor ne zaslzuje ni pažnju, a kamoli milost ovog učenjaka. Kako bi mu se dodvorio, Strejndž pristaje da postane njegov učenik – naravno, sve kako bi povratio svoje ruke, a samim tim i slavu i bogatstvo. Ali tokom tog šegrtovanja dešava se nešto čudno: kako se vrata percepcije otvaraju, tako se stari doktor sve više gubi i, umesto jalovog materijaliste i hedoniste Stivena Strejndža, iz Tibeta se vraća Doktor Strejndž, majstor mističnih veština, uvek spremam da pomogne slabijima od sebe i da podnese svaku žrtvu kako bi zaštitio našu dimenziju od nepojmljivog haosa koji vlada izvan nje!

Dобра je to priča, koja pokazuje da sve znanje i veština ovog sveta ne vrede ništa bez altruizma i jakog moralnog koda usmerenog na pomoć drugima. Dobra je to priča, možda i predobra za vreme u koje se pojavila – jer Doktor Strejndž nikad nije dostigao popularnost Spajdermena. Umesto toga, njegove čudne (a kakve bi drugačije bile?) priče, praćene Ditkovim psihodeličnim crtežom koji je daleko od epike Džeka Kirbija, dinamike Džona Bjuseme ili dopadljivosti Džona Romite, ali zato i mnogo upečatljivije, doble su kulturni status, naročito među studentskom populacijom kasnih šezdesetih, sklonom, kakva je već bila, korišćenju psihoaktivnih supstanci i proučavanju istočnjačke filozofije. Spajdi je strip za sve; Strejndž je, ipak, za čudake i odabrane, kako i dolikuje. A opet, iako izdvojen, Doktor Strejndž je deo Marvelovog univerzuma, uvek spremam da priskoči u pomoć superherojima, iako nije jedan od njih, iako su njegove čini daleko od supermoći, a opasnosti s kojima se sreće mnogo pogubnije i čudnije od milionera s maskom goblina ili doktora sa osam mehaničkih ruku.

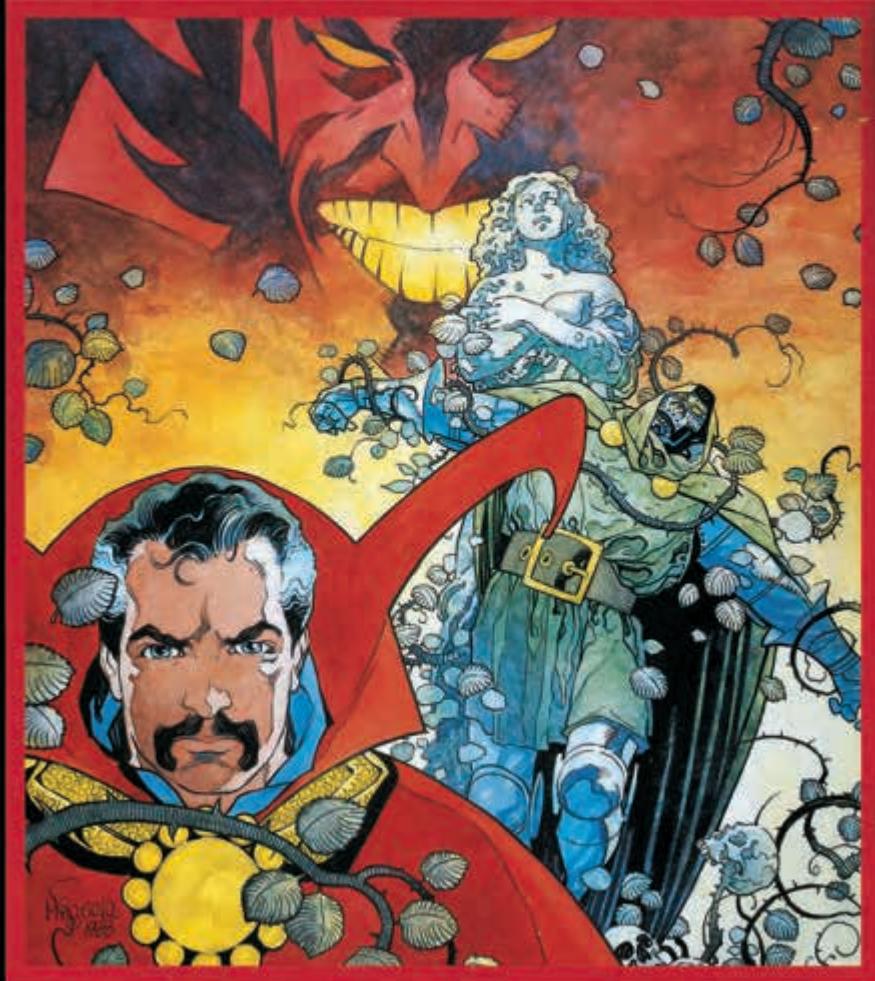
Kao što je slučaj sa američkim stripovima, nakon što je Ditko napustio serijal, mnogi autori su se oprobali na njemu, uz manje ili više uspeha. Mi vam u ovoj knjizi donosimo dve avanture „čudnog doktora“: prva, *Pobeda i patnja*, ima više superherojski štil i stavlja Doktora Strejndža naspram jednog drugog poznatog oholog Marvelovog lika – Doktora Usuda, zakletog neprijatelja Fantastične četvorke; dok druga, *Ka Šambali*, bez okolišanja uranja u mistiku i čudnovatost i šalje majstora mističnih veština na zadatak koji bi mogao da dovede do preporoda čovečanstva... ali i do njegovog uništenja.

Od vatri pakla do varljive svetlosti Šambale – to je putovanje na koje jedino Doktor Strejndž može da vas povede.

Vladimir Tadić

MARVEL
GRAPHIC
NOVEL

DOCTOR STRANGE AND DOCTOR DOOM. TRIUMPH AND TORMENT

ROGER STERN MICHAEL MIGNOLA MARK BADGER

STEN LI PREDSTAVLJA

DOKTOR
STREJNDZ i DOKTOR
ISUD
POBEDA i PATNJA

SCENARIO
RODŽER STERN

OLOVKA
MAJK MINJOLA

TUŠ I KOLOR
MARK BEDŽER

U PODNOŽJU HIMALAJA NALAZI SE PEĆINA U KOJOJ PRESIVA NAJSTARIJI ŽIVI ČAROBNIJAK.

DOSELIO SE OVAMO PRE MNOGO VEKOVА. NJEGOVО PRVOBITNO IMЕ ODNELI SU EONI... I DANAS JE ZNAN SAMO KAO STARINA ĐŽINGIS.

NIKAD NE POTCENJUJ SILE UMA, MLADIČU! TЕLO JE TEK MESO I KOST, ZATOČENIK ZEMLJE I VAZDUHA... DOK UM SVE NADILAZI!!

TO STE REKLI
VEĆ TOLIKO PUTA, O,
PREUZVIŠENI. ALI AKO
TELO USAHNE, NEĆE
LI ONDA UM IMATI JE-
DNU PREPREKU MA-
NJE DA NADILAZI?

VEĆ NEDELJAMA
ODBJIJATE HRANU...
MOLIM VAS,
JEDITE!

DA JE-
DEM?!

ĐŽINGISOV UM JE ODAVNO OBUEZET TAJ-
NOVITIM SILAMA ŠTO KOLAJU KROZ NAŠU
STVARNOST. DANAS ON MALTENE VIŠE I NE
ZAMEĆUJE MATERIJALNI SVET.

GODINE GA NISHU ŠTEDELE...

MOLIM VAS, STARINO... VAŠ SAM ZAKLETI SLUGA. NE BUDETE LI JELI, UMREĆEĆE... A JA NEĆU OBAVITI SVOJU DUŽNOST. POJEDITE BAR NEŠTO... INAČE NAM OBOJICI SLEDI USUD!

HRANA UTOGLJUJE TEK JEDAN VID GLADI, SLEDBENICE. A ZABAVNO JE KAD NEKO TOLIKO MLAD ZAZIVA USUD!

NISI TI DOVOLJNO STAR DA ZNAŠ PRAVO ZNAČENJE USUDA. JER USUD...

...USUD IMA LJUDSKI LIK!

ŠTA TO VELITE, STARINO DŽINGISE?

DA, LIK NEIMORNOG COVERKA...

...KOJI ME JE POSETIO JEDNOM, PRE MNOGO LETA.

TRAŽIM STARINU DŽINGISA. JESI LI TI ON?

HAJ! NARAVNO DA JESAM... KO BIH DRUGI BIO?

DOŠAO SAM DA...

DA, DA... ZNAM. DOŠAO SI DA NAUČIŠ MAGIJSKE VEŠTINE. MNOGI PUTNICI MI DOLAZE S TOM NAMEROM... ŠTO ME VEĆ ZAMARA.

MORAĆEŠ DRUGDE DA POTRAŽIŠ SEBI GURUA. JA NE PODUČAVAM.

ZAR ME SMA-TRAŠ NEUKIM POČETNIKOM?

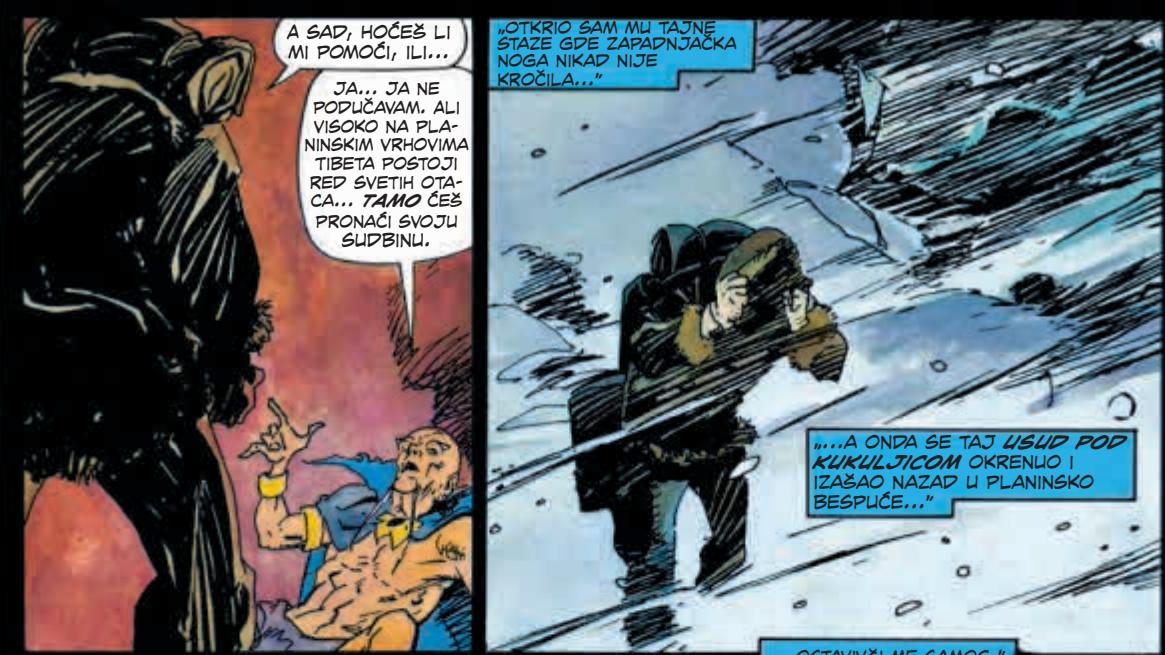
JOŠ OD MLADOSTI PROUČAVAM I NAUKU I MAGIJU! A DOZNAĆU JOŠ, PA MAKAR SKONČAO... I NEĆE ME SPREĆITI NEKA TAMO MATORA BUDALA!

KAHHHE!
TAKO... DA-
KLE... VIDIM...

...DA SI VEĆ PRETRPEO LAKŠE PO- VREDE U SVOJOJ POTRAZI ZA ZNA- NJEM.

LAKŠE?
LAKŠE?!

KAKO SE SAMO USLUČUJEŠ DA SE RUGAŠ MOJOJ NAKAZNOSTI? DA MI NE TREBA TVOJE ZNA- NJE, ISCEDIO BIH TI I POSLEDNU KAP ŽIVOTA IZ TOG SLABAŠNOG TELA!

„DOKTOR STREJNDŽ JE TRI DANA OSTAO UZ MENE, BRINUĆI O MOM KRHKOM TELU. ZA TO VРЕME USUD POD KUKULJICOM PREVALIO JE DUG PUT, PRKOSЕЦI VETRU I MRAZU KOJI BI POKOSILI SLABIJE LJUDE.“

„...I POSTAO NJIHOV GOSPODAR!!“

NIKO NIKAD NIJE IMAO BOLJI OKLOP OD OVOG KOJI STE VI SKOVALI, GOSPODARU! RECITE NAM AKO VAS BOLI!

BOL? BOL JE, KAO I LJUBAV I SAMILOST, VARKA ZA OBИЧNE SMRTNIKE. ŠTA JE BOL ZA USUDA?

„I TAKO JE ISTRPEO AGONIJU USIJANE MASKE.“

OD OVOG TRENUТKA VIKTOR FON USUD VIШE NE POSTOJI. ON JE NESTAO, KAO I NJEGOVO NEKAD NAOČITO LICE.

SMRTNE OČI VIШE NIKAD NEČE UGLEDATI UŽASNI LIK VIKTORA FON USUDA.

„TU JE OSTAO SVE DOK NIJE STEKAO SAV NAUK NJIHOVOG SVETOG REDA...“

UMREĆE OD GLADI I HLADNOĆE! BRZO, BRAĆO! MORAMO MU POMOĆI!

ODO JE PRVI STRANAC KOJI JE OVDE KROČIO ZA DEVET VEKOVA! KO BI TO MOGAO BITI?

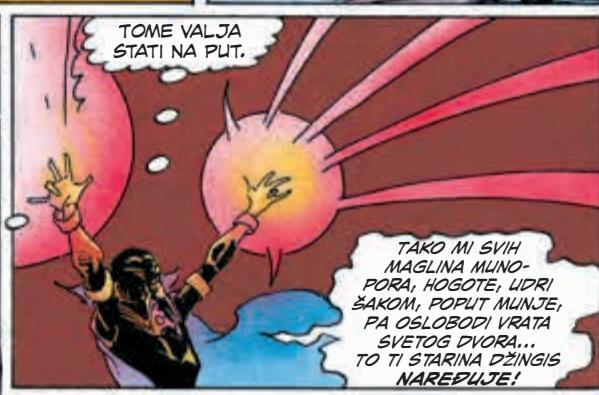
A SAD JE VРЕME... ZA MASKU!

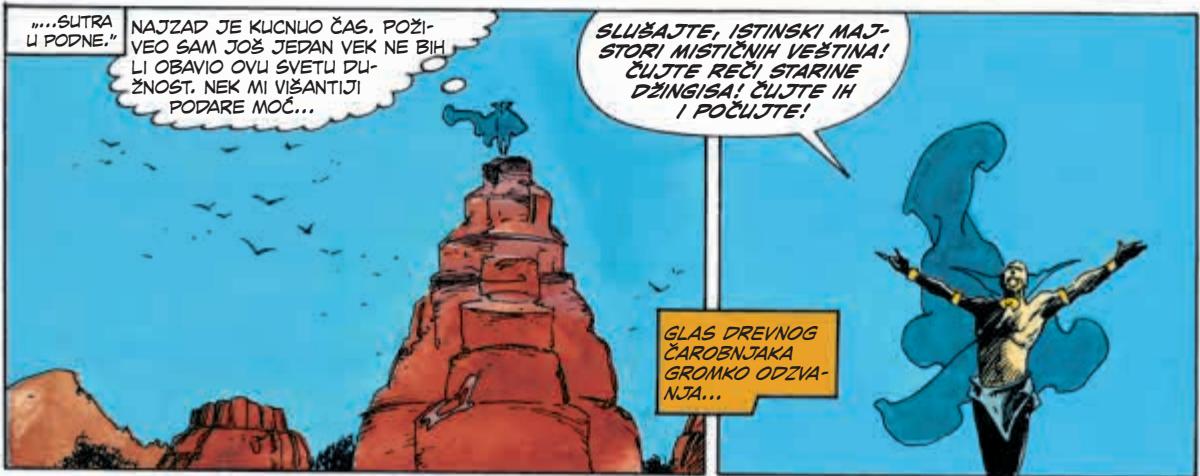
ALI, GOSPODARU, JOŠ SE NIJE OHЛАDILA!

TIHO, BRATE. ON NEČE TRPETI DALJE ODLAGANJE. TAKAV ČOVEK NE UME DA ĆEKA KAO DRUGI.

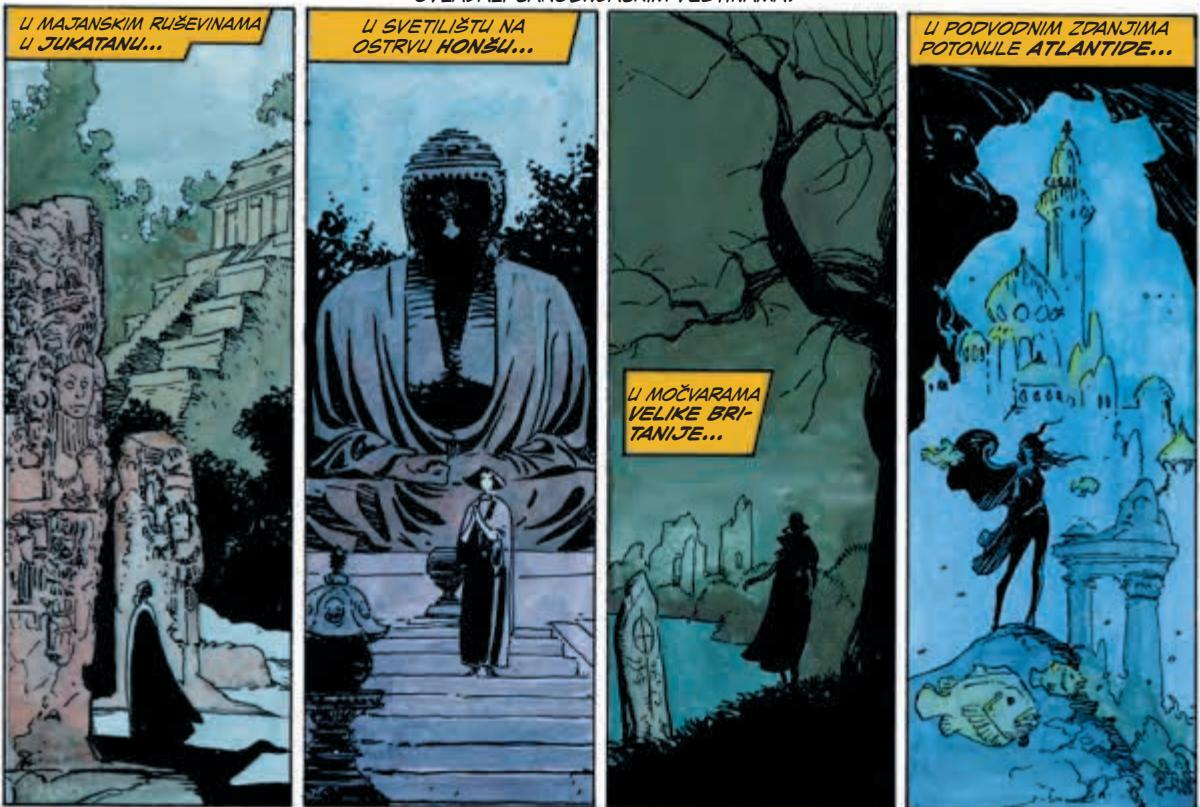
NAMESTO NJEGA SADA STOJI... DOKTOR USUD!

.../ - NEKOM ČAROLIJOM - ODJEKUJE ŠIROM SVETA, A ČUJU GA SAMO SMRTNICI KOJI SU SASVIM OVLADALI ČAROBNJACKIM VEŠTINAMA.

NEDUGO POTOM...

BRŽE BI MI BILO DA SAM SE
MAGIJSKI PREBACIO DIREKTNO
TAMO, ALI OSETIO SAM NEŠTO
U DŽINGISOVOM POZIVU...

MOŽDA NEKAKAV TELE-
PATSKI NAGOVEŠTAJ...
MOGUĆE PRETNJE.

HEJ, MAJSTORE,
JESI LI TI ZVAO
TAKSI DO AERO-
DROMA?

AH! DA.

NAJBOLJE JE...

...DA SE OGRANIČIM NA SVETOV-
NIJI VID TRANSPORTA...

...DOK NE POZNAM VIŠE
O TOM „PITANJU VELIKE
MOĆI”...

...I ZAŠTO JE POTREBAN ČITAV
ZBOR ČAROBNJAKA DA BI SE
ONO RAZREŠILO!

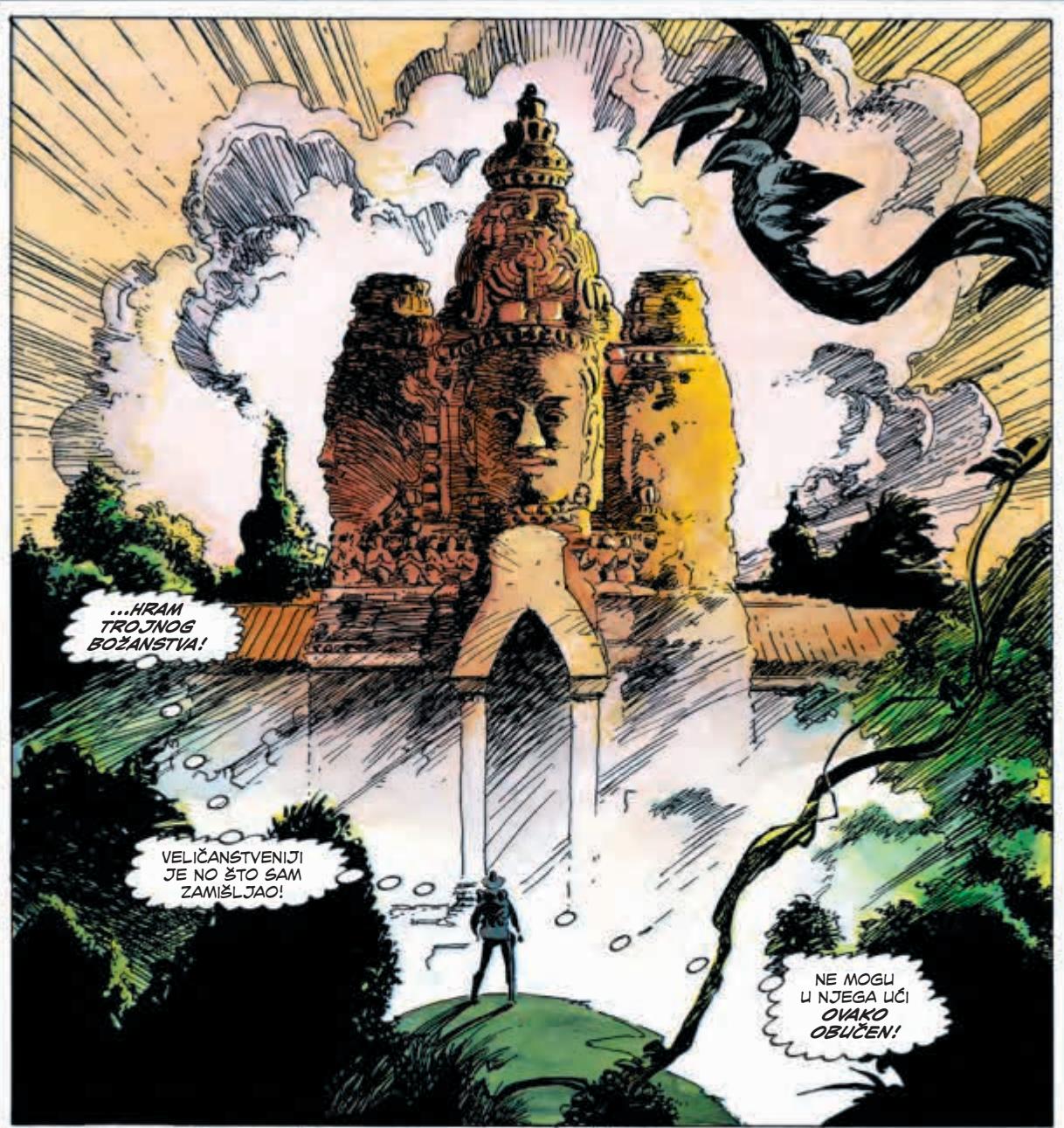
SKORO DIVADESET ČETIRI SATA
NAKON DŽINGISOVOG POZIVA
AMERIČKI MISTIK PROBIJA
SE KROZ DUBINE JAVANSKE
PRAŠUME...

VEĆ DESENJAMA ZNAM ZA
HRAM TROJNOG BOŽanstva.
DREVNI MI JE ČESTO PRI-
ČAO O NJEMU TOKOM MOG
ŠEGRTOVANJA, ALI ME JE
UPOROJO DA MU SE
NIKAD NE Pribli-
žim, osim...

...DOĆI ĆE ČAS KAD
ČU BITI POZVAN U HRAM,
I TOG DANA ČU SE SUOČITI
SA SVOJIM NAJVEĆIM
IZAZOVOM.

...OSIM AKO MI TO NE BUDA
ZAPOVEDILO, DA... SAD
SE SEĆAM... ISPOMENA
KOJE MI JE UČITELJ MA-
GIJSKI ZAPEČATIO U UMU.
REKAO MI JE, BUDEM LI SE
POKAZAO DOSTOJNIM...

TAKO MI
VIŠANTIJA...

AH, DA...
TO MI JE
I BILA NA-
MERA!

NEDUGO NAKON OSVITA ČOVEČAN-
STVA SKLOPIO SAM PAKT SA SILAMA
IZVAN OVE RAVNI POSTOJANJA. U
ZAMENU ZA ZNANJE PRISTAO SAM DA
NA SVAKIH STOTINU GODINA SAZIVAM
NAJMOĆNIJE MISTIKE NA SVETU...

...I DA PREDSEDAVAM
TAKMIČENJU MAGOVA
KOJE ĆE SVOJSKI
ISKUŠATI NJIHOVE
SPOSOBNOSTI...
KAKO BI UTVRDI-
LI KO JE MEĐU
NJIMA VRHOV-
NI MAG!

MOLIM? NISAM
PREVALIO HILJA-
DE KILOMETARA DA
BIH UČESTVOVAO U
NEKOJ TAMO
IGRI!!

TREBA DA
SE NADMEĆEMO
ZA NAJBROJNIJU
TITULU? TO
ZVUĆI... PONIŽA-
VAJUĆE...

TA TITULA
JE VRHOVNO
ZVANJE.

JA TITULA I ZVA-
NJA IMAM NAPRETEK,
DŽINGISE. SIGURNO
TU POSTOJI NEŠTO
VIŠE!

TAKO JE, KAO ŠTO REKOH KAD SAM VAS
SAZVAO, MORAMO RAZREŠITI PITANJE
VELIKE MOĆI... I SUDBINE!

IZA STARINE DŽINGI-
SA... TAJ SJAJ! SA-
MO SAM JEDNOM POSAD
VIDEO TAKAV SJAJ! ZAR
JE MOGUĆE...

STARINA DŽINGIS PRAVO ZBORI.
U OVOM ČASU SE SUDBINE SVIH VAS
UKRŠTAJU.

ŠTA?

KO...

USUD NIJE ČAROBNIJAK! OPLIVEK SE KORISTI ZAPADNJAČKOM NAUKOM I TEHNOLOGIJOM DA ISTERA SVOJU VOLJU! ON NE ZASLUŽUJE DA BUDA OVDE... A KAMOLI DA UČESTVUJE U OVOM NADMETANJU!

MOŽDA NISAM TOLIKO VEŠT KAO NEKI OVDE, ALI MAGIJA MI NIMALO NIJE STRANA.

INŠALAH, MOŽDA JESAM OVAMO POLETEO NA KRILIMA NAUKE, ALI MI JE MOJ MISTERIČNI NAUK OMOGUĆIO DA ČUJEM MAGIJSKI ZOV.

ZAR SI TOLIKO NESIGURAN U SVOJE VEŠTINE DA STRAHUJES OD MOJE TEHNOLOŠKE NADMOĆI? U REDU, ONDA, SKINUŠI OVE RUKAVICE...

...ISKLJUČIO SAM I NAORUŽANJE I ZAŠTITNO POLJE SVOG OKLOPA... IMAŠ USUDOVU REČ.

VERUJEM DA SI SADA ZADOVOLJAN.

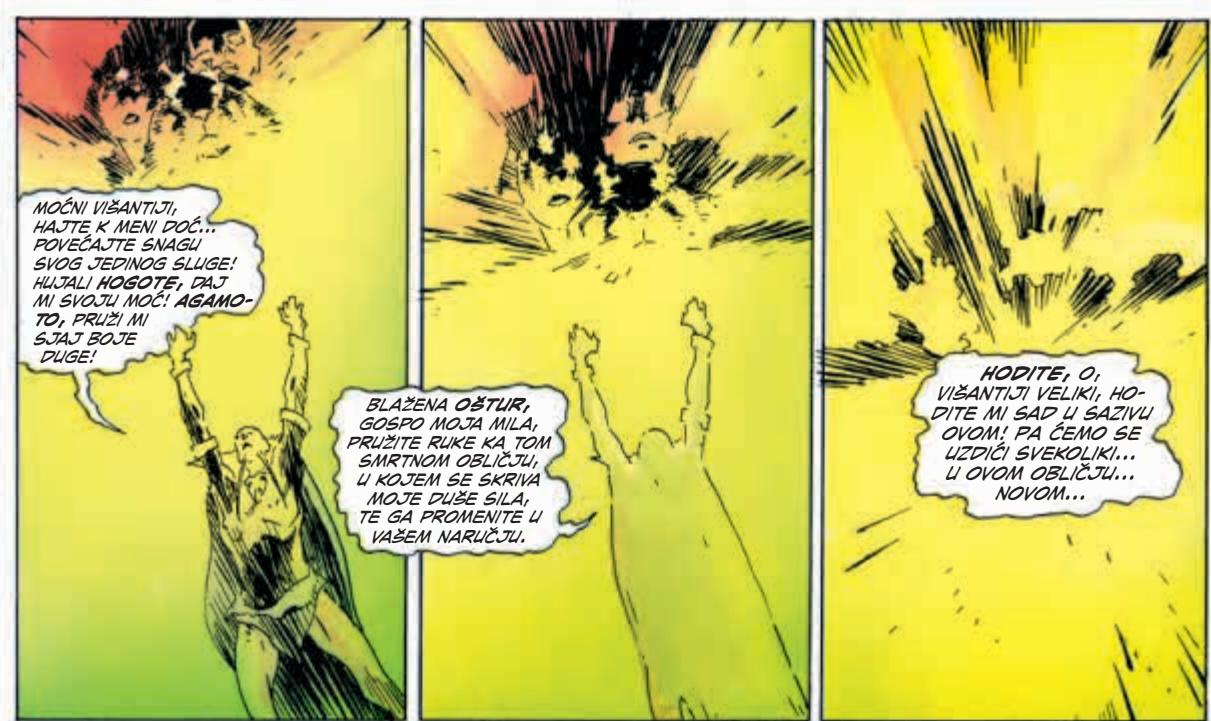
J-
-JESAM.

ONDA JE KUCNUO ČAS! VIŠANTIJI... SPREMNI SMO!

SPREMITE SE, MISTERI! PRE ISTEKU OVOG DANA VAŠE VEŠTINE BIĆE PODVRGNUTE SILNIM ISKUŠENJIMA!

A KAD ISKUŠENJA POČNU, NEMOGUĆE IH JE ZAUŠTAVITI! MNOGI OD VAS ĆE POSRNUTI!

NO DOSTA JE BILO LIPZOZORENJA! POČNIMO NADMETANJE!

POČUJTE
NAS, MISTERI...
MI SMO VAŠE
ISKUŠENJE!

KO USPE DA OSLOBODI
STARINU DŽINGISA IZ NAŠEG
ZAGRLJAJA, BIĆE PROGLAŠEN
VRHOVNIM MAGOM!

ZAR SAMO TO?! TREBA TEK
DA GA OSLOBODIMO?

EJ, LAKO ĆU JA TO!
MALO MESTA,
BRAĆO!
DŽULSE,
NEMOJ...

...ČEKAJ!

RASTA KOPLJE,
PRAVO LETI,
STARINU DŽINGISA
TI RAS...

...PLET!!!!H!

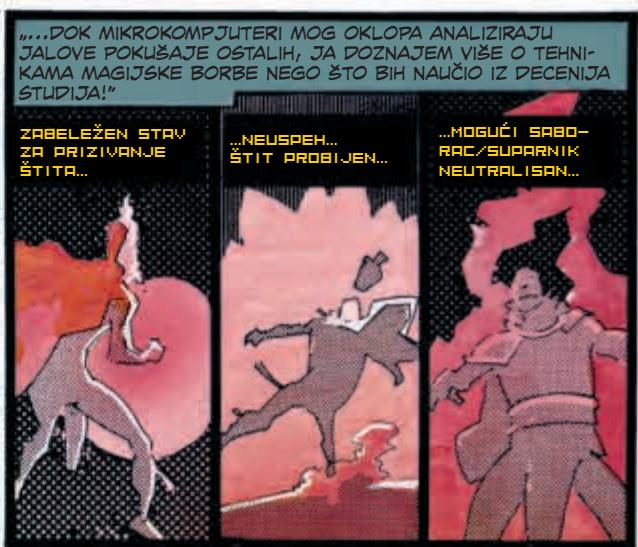
MRTAV? NIJE... ALI JE POTPLUNO
OPĆINJEN.

BOGO, IZMAKLI SMO
ZA DLAKU! JEDVA SAM
STIGLA DA PRIZOVEM
ZAŠTITNO POLJE!

Š'A JE K Vragu
TAJ ZRAK Uradio
DŽULSU? DA
NIJE...

ŠTO ME I NE ČUDI...
TA KRISTALNA ČAURA U
SEBI SADRŽI VIŠE MISTERI-
NE ENERGIJE NO STO-
TINU RAVNI POSTOJANJA!
MLADALAČKA LUDOST
GA JE NAVELA DA SAM
NASRNE NA NJU!

A Marvel Graphic Novel

DOCTOR
STRANGE®

INTO
GHAMBALLA

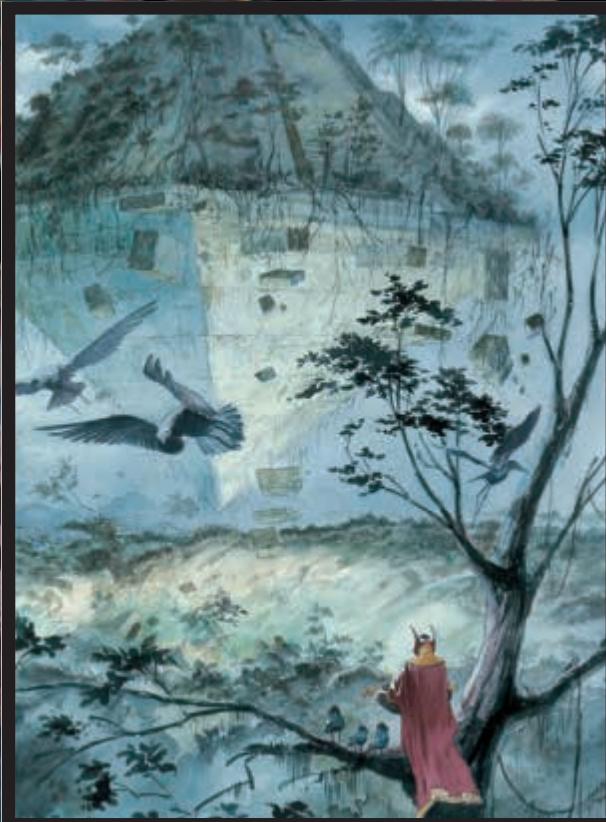
J.M. DeMatteis

Dan Green

S T E N L I P R E D S T A V L J A

DOKTOR
STREJNDŽ
KA ŠAMBALI

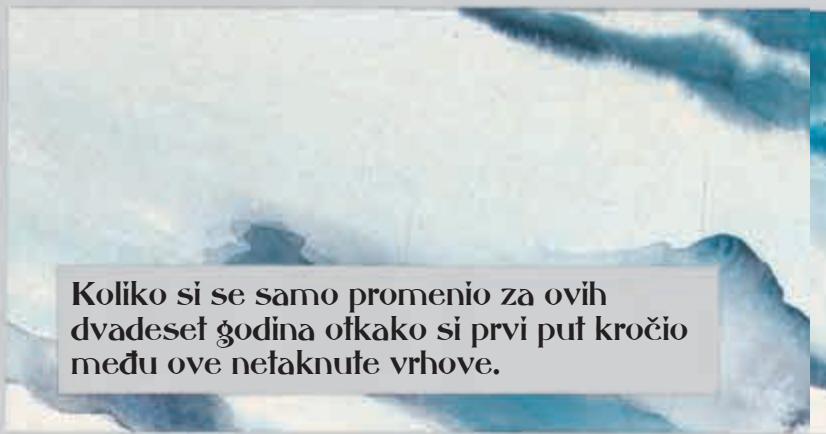
PRIČA/SCENARIO
DŽ. M. DEMATEIS

PRIČA/CRTEŽ
DEN GRIN

spinješ se uz
planinu bez trunke
napora, tvoje čini
te štite od oštih
himalajskih vetrova.
Koračaš pouzdano:
neumoljivo samouveren.

Koliko si se samo promenio za ovih
dvadeset godina otkako si prvi put kročio
među ove netaknute vrhove.

Ali doktor Stiven
Strejndž ťad beše običan
smrtnik: ogorčen, pa-
kostan, pohlepan – i
smrknut kao sama smrt.
A sada si, ako je verovati
prošaptanim legendama,
nešto mnogo više.

Sad te nazivaju
gospodarem mističnih
veština!

Čini se da si, preuzevši
tu veličanstvenu titulu,
iz svog srca odagnao
gorčinu, zlobu i žudnju.

Šteta što pritom
nisи naučio da
se osmehuješ.

**Sloga ideš dalje, a po
senama uspomena
poigrava smrknuto
detē: zaslepljujući sneg
pokazuje odraz bednika
koji si nekad bio.**

**Priseti se: tog veličanstvenog,
tašlog i egoističnog hirurga koji
je prezirao Hipokrata i obožavao
Mamona.**

**Priseti se udesa koji je oštefio
nerve u hirurgovim dragocenim
šakama, hladne neverice kad
je doznao da više nikad neće
operisati.**

**Ah, Stiveni! Koliko si tada bio u raljama očaja što te je gurnuo u okrilje
samosažaljenja, alkohola i, napokon, Orijenta, gde si sledio nemušte glasine,
ponoćne maštarije i magiju koja bi mogla da ti izleči uništene šake.**

Magiju!

**Koja još prožima
ovaj prastiari hram!**

magiju!

Ne salonske trikove iluzioniste sa Zapada, s pretesterisanim ženama i šeširima punim zečeva. Niši vulgarne spektakle jogija sa Istoka što cupka po užarenom ugljevlju obznanjujući svoju prosvetljenost.

Magiju!

Rečku i neizrecivu, što te raseca poput skalpela i ispunjava te ekstazom koja se graniči s bolom, kao i bolom toliko slatkim da bi se mogao nazvati blaženstvom.

To je magija čoveka koga njegovi rasuti sledbenici znaju samo po imenu Drevni.

Čoveka kojeg si ti nekad zvao učiteljem.

Napustio te je, Štivene, napustio je ovu ravan postojanja još pre mnogo godina – a ipak još uvek ovde osećaš njegovo prisustvo, kao i onomad, kad si se prvi put doleturao kroz ove svete odaje.

„Drevni me je spasao”, rekao si jednom prilikom nekom sledbeniku. „Uzeo je zver i od nje stvorio čoveka. A čoveka je uzdigao i preobrazio u lik savršenstva.”

„Oh, koliko mi je razloga dao za zahvalnost!”

A možda te je baš ta zahvalnost i domamila ovamo, na godišnjicu učiteljeve smrti.

Smrti? Smemo li nazivati smrću to kad vekovima stari *sadguru* napusti svoje tělo i stoji se sa samim postojanjem? Kada ideal čoveka odbaci stege mesa i postane jedno sa svime što jeste?

Ali porazmisli, Štivene: ako je on *zaista* svuda i u svemu... onda je zapravo i ovde!

Njegove reči odjekuju oko
tebe, uflisnute u etar; reči
što je često i mudro zborio:
„Samo u tišini”, govorio je,
„možemo čuti zaglušujuću
riku beskonačnog.”

O znak sećanja na ono što je tvoj učitelj bio,
u čast onoga što jeste, ponovo klekni pred njim
i očvori svoje srce...

...njegovoj
zaglušujućoj
tišini.

aista sjajno,
štivene!

Iako si duboko u
transu, opažaš svaki
dah i svaku senku.

Napadnut, smireno
se štifiš. Napadajući,
ležerno si učinkovit.

Kako samo lako dozivaš čini ko-jima imobilišeš svog protivnika!
A još lakše prodireš kroz njegove mistične štitove i otkrivaš da tvoj protivnik nije jedan – već su zapravo *trojica*!

Oni su planinski *sadhui*; lutajući isposnici što već nebrojeno godina traguju za tom retkom zverkom zvanom mudrost.

Ali prilikom svog uspona aspirant otključava brojna vrata duše – a nema opasnijih od vrata četvrte ravni svesti, prostranstva iz kog potiču sve mudiće.

Čarolije općinjavaju, Stivene, pa čak i one koji su ih vrlo dobro izučili. Bez učiteljevog vođstva, čak i jedan gutljaj iz pehara čudesa opija i najčistije srce.

Tako je i sa ovim zabludelim nesrećnicima!

Ah, ali veliki Doktor Strejndž ih ne poima tako! On pri sjaju Agamota vidi samo budale; opasne budale što skrnave hram pokušavajući da preotmu moć vrhovnog maga!

„Obasaj svojim zracima”, naređuješ svevidećem oku, „sve mračne kufke njihovih umova! Moraju shvatiti svoju zabludu! I još bitnije: ne smeju nikad više da prodru u odaje mog učitelja!”

Bojim se da ti s vremenom sledi samo razočaranje, Stivene. Iako će ih uspomena na ovaj poraz progoniti danju i moriti noću...

...ova trojica će ponovo hoditi ovuda – i tada će postati daleko mudriji.

T

i sadhui hitaju
niz planinu kao
preplašeni miševi. Zado-
voljan i ponosit, posmatraš
njihov beg.

Koliko te je često Drevni korio
zbog tog uzdignutog osećaja
sopstva: „Tvoj ego je žilava
cepanica! Deljem je i deljem,
sečivo mi tupi – a cepanica
ostaje!”

Priseli se živog
primera koji ti je dao
još prvog dana tvog
šegrlovanja. Priseli
se...

...neuglednog poklonika što je prao
učiteljevu odeću, kupao mu nejako telo,
udovoljavao svakoj njegovoј potrebi, ne
dobivši, niti zatraživši, nijednu reč zahval-
nosti. Hamir zvani Pustinjač, Nemi, Živa
Sena. Onaj što sad izranja iz senki ne bi li
te pozdravio.

Silne godine su, poput smetova, prove-
jale otkako se Drevni uzneo, a Hamir je
ipak ostao ovde, ruina među ruinama,
brinući se o malobrojnim dušama koje
ovamo dolaze na hodočašće.

Glas mu je tih, poput zvonca na vetrnu, te potiskuješ poriv
da mu zatražiš da govori glasnije. Ti poštjuješ Hamira – a
ipak, ima nečeg u toj njegovoj bljutavoj servilnosti, njegovoj
želji da uvek nasmejan ugodi, što te je oduvek (iako se
i sada stidiš da to priznaš) nerviralo.

On ti se klanja... a tvoju zlovolju potapa okean topnih uspomena. Ovaj povijeni čovečuljak – požutao od starosti poput drevne knjige – spona je sa učiteljem; s tvojim danima trapavog, neiskusnog i poletnog šegrtovanja.

Stoga se napinješ da ga čuješ, najpre zbumjen tihom parodom njegovih šapata. A onda vidiš prekriveni predmet koji drži u drhtavim rukama, te razabiraš dve reči: „učitelj” i „dar”.

Dar od učitelja, napokon shvašaš: koji je ostavio – i to tebi! – mnogo godina pre svog upokojenja, sa upuštvom da ti se uruči samo na ovaj dan! To je blagoslov, pomisljaš, poput zeca istrgnut iz šešira vremena! To je...

...kutija?
Nj ujork. Grinič Vilidž.
Svetilište.
Sigurnost. Zbumjenost.

KUTIJA.

Tri sata si je proučavao iz svakog ugla, a ipak nisi osefio ni fraga od ikakve magije, nikakve ostatke čini niti astralne poruke.

Sloga počinješ iz početka. Polako. Polako.

Spoljašnjost je izdeljana od drveta, prosta i neukrašena. Nema nikakvih natpisa niži runa uklesanih u njenu površinu. Nežnim činima je izvrćeš na šarkama i otkrivaš...

...samog sebe.

Odrasli sopstvene frustracije i značajke koji te gleda iz labyrintha ogledala.

Iz labyrintha tajni.

Zašto, Stivene?

Zašto bi ti Drevni ovo zavesao, ne ostavivši pritom nikakav načoveštaj šta ono znači? Zašto je Hamiru naređeno da kutiju drži skrivenu sve do sada?

ZAŠTO?

„Nema te tajne”, misliš,
„koju je nemoguće dozna-
ti. Za sve čini postoje
kontračini.” A ipak ti i tajna
i čini uporno izmiču.

I zato lutаш ulicama, kao što si činio u vreme svoje pijane zapuštenosti; lutаш
u potrazi za odgovorom koji tvrdoglavu odbija da se pokori tvojoj volji.

„Nema tog grimoara”, izgo-
varaš naglas (sebe radi – ili
možda pokušavaš da zadiviš
samu kufiju?), „koji nisam
proučio. Nema tog zazivanja,
ma koliko složenog, koje mi
nije prešlo preko usana.”

„Ljudi za mene kažu
da sam čarobnjak!
Čudotvorac! Veštač!”

Onaj negdašnji
čovek potražio bi
uporište u flaši, a
današnji mag se na-
ovo baca na posao
s novim elanom.

***,Vrhovni
mag!***

Neuspeh.

M

editacija; kontemplacija; koncentracija; frustracija. Već četiri nedelje pretražuješ drevne tomove, od *levandelja Asmodejevog*, do *Tajnog učenja Zarathustre* – bez imalo uspeha...

...oprobavajući sve čini koje si ikada znao – i još stotinu novih, tek naučenih.

Prošlo je četrdeset dana... i četrdeset noći bez sna, bez hrane, bez zadovoljstva. Bez ponosa.

„Šta li si ti, magično ogledalo?”, piše se.
„Moje iskušenje? Đavo što se ruga mojim dostignućima i podilazi mojim slabostima?” Zuriš u njene staklene dubine i vidiš sve svoje prizemne porive (deset hiljada strahotnih demona!) kako posežu za tobom.

I ti posežeš za njima; zatim uzmičeš, a onda urlaš: „Mrzim te!”

„Ti nisi talisman, niti amajlja! Ti ne kriješ nikakve neprobojne tajne ili nepojmljive čini!”

„Ti si samo bezvredno ogledalo!”

I uništvivši ga, osećaš
stid; a u svom stidu
sagledavaš sebe; a
sagledavši...

...ti... shvaš!

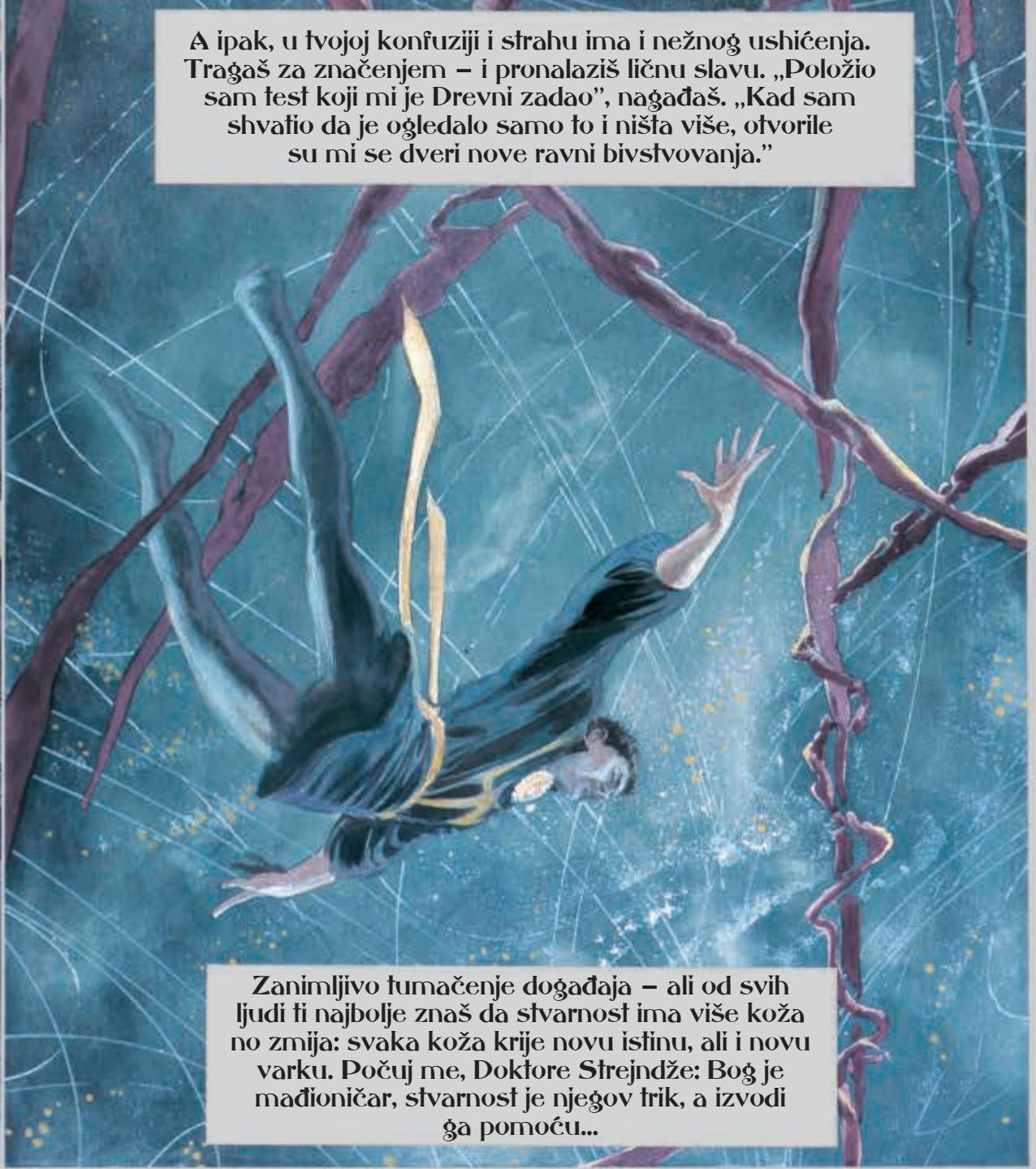
„Pa naravno, učitelju!”, uzvikuješ. „Pa
naravno! To je – šlo je! Samo smešno,
izluđujuće, najobičnije...”

„O... u majčinu”, Stiven? Prostih li reči iz usta vrhovnog maga! Očekivao sam: „Siforakovih mi skerlečnih sila!”, ili: „Guja mi Valtorovih!”, ili... koja ti je još bila omiljena? A, da: „Tako mi senki serafima!” Ali... „O... u majčinu”? Krajnje nemaštovito.

Doduše, s obzirom na okolnosti, oprštam ti taj sišni prestop. Bacanje bez upozorenja u ovako čudnovatu i moćnu dimenziju uzdrmalo bi do korena i najmoćniji hrast.

A ipak, u tvojoj konfuziji i strahu ima i nežnog ushićenja. Tragaš za značenjem – i pronalaziš ličnu slavu. „Položio sam test koji mi je Drevni zadao”, nagadaš. „Kad sam shvatio da je ogledalo samo to i ništa više, očvorile su mi se dveri nove ravni bivstvovanja.”

Zanimljivo tumačenje događaja – ali od svih ljudi ti najbolje znaš da stvarnost ima više koža no zmija: svaka koža krije novu istinu, ali i novu varku. Počuj me, Doktore Strejndže: Bog je mađioničar, stvarnost je njegov trik, a izvodi ga pomoću...

...ogledala!

Oniverzum oko tebe prelvara se u staklo, u svetlost, vrelinu i beli beskraj! Hor glasova ti grmi u umu, svest ti se rasparčava, duša ti puca.

I biva punoća, a zatim praznina. A iz praznine samo jedna reč...

SAMBA